

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 40. Capitur Templum, & comburitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](#)

Sæculum I. rum sortem invidebant, quos prompta
A.C. 70. mors tantæ malorum acerbitati eripue-
rat. Talia narrantes, Romanis vix fidem
faciebant; quosdam eorum miseratio
tangebat, plurimis autem eo magis in
damnata a Diis gentem ira exarsit. Ti-
tus coram Deo protestabatur, solis Judæis,
bellum pertinaciter depositis, & non
tantum conditiones æquissimas pacis, sed
etiam a se factam impunitatis promissio-
nem non acceptantibus, omnia ex hor-
rido bello provenientia mala esse adscri-

Deut. 28. 53. benda. Ita adimplebantur ea, quæ Deus

Luc. 23. 9. per Moysen toti populo comminatus fue-
rat, & singulariter Christus JESUS mu-
lieribus Jerosolymæ; dies venturos; qui-
bus beatus diceretur venter sterilis, &
beata ubera, quæ non lactarent.

§. XL.

Templum captum, & exilium.

*Jos. VI.
Bell. c. 9.*

Octava Augusti Romani secundum mu-
rorum ordinem in Templo aggressi-
sunt, sed nec muros arietibus diruere,
nec portarum limina ob lapidum magni-
tudinem, & nexus firmitatem eradicare,
nec etiam porticus ascensu superare ob-
strenuam Judæorum resistentiam pote-
rant; igitur Titus, facere coactus quod
haæc-

hactenus loci reverentia prohibuerat, ea- Sæculum I.
 dem die portis flamas subjici jubet; quæ A. C. 70.
 inde in ambulacra, & atria sparsæ, tota
 hac die, & sequenti nocte grassatæ sunt;
 Titus, aliique Romani exercitus Duces
 saltem Templi corpus servaturi erant;
 at decima Augusti, Judæi Templi custo-
 des in Romanos, qui jussu Titi flamas
 secundum Templi ambitum depascentes *VII. Bell.*
 extinguere adlaborabant, erumpunt, &c. 10.
 a Romanis in Templi intima repelluntur.
 Tunc militum unus, quasi impellente Nu-
 mine, injussus & a commilitone in altum
 sublatus, titionem, quem dextra tenebat,
 per deauratam fenestram in conclavia,
 ipsum Templum a Septentrionali latere
 contingentia, injicit. Protinus parietes
 flamas concipiunt; accurrit ipse Titus;
 sed in tanto tumultu nemo faciebat im-
 perata; intimum Templum flammis cor-
 reptum consumebatur, quantumcunque
 eas compescere Titus conaretur. Ita JEsu *Matth. 24. 2.*
 Christi vaticinium adimpletum; lapidem
 super lapidem non remansurum. Secun-
 dum hoc Templum eadem die, ejusdem
 mensis combustum est, quo primum a Na- *Jerem. 7. 12.*
 buchodonosore vastatum, id est, decima
 mensis Judaici nomine *Abb*, qui est quin-
 tus a mense Paschatis *Nisan* dicto; cum
 hi menses pure lunares sint, haud facile
 cum nostris comparantur; secutus sum
 vero antiquum Josephi interpretem, qui
Hist. Eccles. Tom. I. U per

Sæculum I. per menses Romanos Macedonum menses, quorum nominibus Josephus usus est, exprimit; quamvis Josephus re ipsa his nominibus menses Judæorum denotare voluerit, iis ferme correspondentes.

*Jof. VI.
Bell. c. 32.*

Quidquid spirabat in Templo, nulla ratione ætatis, sexus, aut conditionis contricidatum. Altaris aditum accumulata cadavera prohibebant. Pavimentum sanguine & funeribus opertum videri non poterat. Soli Seditiosi ferro viam fugæ sibi aperientes, in montem Sion evadunt. Inter cœteram populi multitudinem, quæ in Templo periit, sex millia erant virorum, mulierum, & parvolorum, quos Pseudo-Propheta deceperat spe vanæ, se, si juxta Dei voluntatem in Templum ascenderent, illic signa salutis accepturos. Plures ejusmodi erant populi illusores, quorum opera Tyranni utebantur, ut detentam plebem a transitu ad Romanos cohiberent.

Templo combusto, Romani, vexillisque militaribus ante portam Orientalem erectis, in ipso loco Sacrificia obtulere, nempe idolis suis, quorum effigies eorum vexilla referebant. Seditiosis urbis superiora tenentibus, Titus edici jubet; si se Romanorum arbitrio dederent, vitam servaturos; at illi petierunt, ut sibi cum uxoribus, & liberis in deserta secedere liceret; tanta contumacia irritatus Titus,

tus, urbi inferiori flammis subiectis, su- Sæculum I.
periorem oppugnat; illamque per factam A. C. 70.
muri ruinam victoria ferox miles ingressus octava *Gorpiee* seu Septembris, die *Ibid. c. 40.*
Sabbati, Imperii Vespasiani anno secun- Annus 70.
do, JESu Christi septuagesimo omnia igne,
ferroque absunit. Titus dirutis Templi,
urbisque reliquiis, terram, qua civitas
steterat, vomere findi jubet. Unam so-
lummodo muri partem versus Occiden-
tem cum tribus turribus, Hippica, Pha-
sael, & Mariamne stare voluit, ut, quan-
ta Majestas civitatis, templique olim
fuisse, unum saltem monumentum po-
steritati relinqueret. Prædæ tanta
fuit copia, ut auri pretium in Syria vi-
lesceret.

In latrinis subterraneis ferme duo
millia Judæorum cadavera inventa sunt,
quos aut fames, aut morbus consum-
pserat, vel qui se mutua cæde, ne in Roma-
norum potestatem vivi devenirent, per-
emerant. Illi duo Tyranni Simon, & *VII. Bell.*
Joannes, ibi latentes, tandem ditionem *c. 7.*
fecerunt, & triumpho reservati sunt. Ad
undecies centena millia occisorum du-
rante obsidione numerantur; & nona-
ginta septem venditorum; vix autem
invenire erat, qui vellent emere. Co- *Philost. A-*
ronas a vicinis populis in victoriæ hono- *poll. l. 6. c. 14.*
rem sibi oblatas Titus acceptare renuit,
quod diceret; sua virtute hæc facta non

U 2 esse,

Sæculum I.
A. C. 71.

*Jos. VII.
Bell. c. 4. 6.*

Ibid. c. 8.

An. 71.

Ibid. c. 9.

esse, seque tantum vindictæ Dei in Ju-
dæos irati manus commodasse. Una le-
gione custodiendis Jerosolymæ ruinis re-
licta, ipse cum duabus aliis Cæsaream
reversus est, ubi omnibus captivis, spo-
liisque congregatis, reliquum tempus an-
ni septuagesimi exegit, tempestatem ve-
lis faciendis, & trajectui in Italiam opor-
tunam exspectans. In die natali fratris
eius Domitianus, quæ trigesima Decem-
bris erat, plusquam duo millia Judæo-
rum supra quingentos, hi flammis, alii
Bestiarum dentibus, alii, digladiari coacti,
propriis suorum manibus periere. Ma-
gna iterum miserorum copia periiit in
Iudis, quos Titus Beryti in Phœnicia Pa-
tris sui honoribus instituit, ut diem an-
niversarium, quo Imperium suscep-
rat, celebraret; nempe prima Julii an-
ni sequentis, JESU Christi septuagesimi
primi.

Inde Titus venit Antiochiam, ubi Ju-
dæi accusabantur, quod forum quadra-
tum, Archiva, Tabularium, chartasque
quibus Jus Imperatorium continebatur,
incendissent; vixque populus ab eorum
cæde cohiberi poterat; at per acta, &
probata deinde patuit, homines ære alieno
gravatos hoc crimen attentasse, ut se
a creditorum persecutionibus liberarent.
Cum Titus advenisset, a civibus rogatur,
ut Judæos expelleret, vel saltem juribus
priva-

privaret; ipse utrumque renuit; & Ju- Sæculum I.
dæis Antiochiæ sicut antea vivere licuit. A. C. 71.

Tum Titus visis etiam aliis Syriae urbi-
bus, per Judæam, & Jerosolymam in Æ-
gyptum rediens, Alexandriæ in classem
exceptus est. Romæ deinde cum Paren-
te ob Judæam devictam triumphavit.

In hoc triumpho Joannes, & Simon *Ibid. c. 9.*

Seditiosorum capita, cum septingentis Ju-
dæis, quos viribus valentes, & formæ spe-
cabilis, selegerant, circumducti sunt.
Simon tanquam hostium Ductor pro mo-
re ultimo supplicio affectus. In eodem
Triumpho circumlata sunt mensa, can-
delabrum aureum cum septem brachiis,
& quæ ex vasis sacris Templi fuerant ser-
vata; præprimis Mosaicæ Legis liber, *Jos. VII.*
qui deinde in Palatio unacum purpureis *Bell. c. 19.*
Sanctuarii velis repositus est. Hodie-
dum Romæ arcus ille videtur, huic Tri-
umpho exstructus, ubi candelabrum, &
mensa sculptili opere marmori incisa ap-
parent; candelabrum ab octo viris por-
tatur; mensæ innituntur duæ tubæ de-
cussatæ, ante mensam portatur titulus,
alter ante candelabrum, sequitur & ter-
tius, qui verosimiliter libro Legis præfe-
rebatur. In curiosorum antiquariis nu-
mismata ostenduntur Vespasiani, & Titi,
in quibus matrona repræsentatur, ad pal-
mæ pedem sedens, longo pallio contecta,

U 3 caput

Sæculum I.
A. C. 73. caput inclinatum dextra sustinens cum
epigraphe: Judæa captiva.

§. XLI.

Finis belli.

Jos. VII. Ut Judææ subjectio esset integra, Lucius Bassus Legati titulo illuc cum copiis missus, primum, initis conditionibus, castrum Herodium recipit; tum & alterum trans Jordanem Macheron obsidet, illudque quamvis munitissimum ad dditionem, pactis tamen conditionibus, adigit. Liberius Maximus erat tunc Judææ Procurator, cui Imperator per litteras in mandatis dedit; omnes Judæorum terras venderet; ipsis vero, ubicunque degerent, tributum imperavit, duas drachmas, singulis annis in Capitolium conferendas, quas prius juxta Legem in Templum Jerosolymitanum ferre solebant. Id contigit JESU Christi anno septuagesimo secundo.

An. 73. Anno sequenti Publius Silva loco Bassi defuncti Judæam procuravit; is arcem Massadam, quæ æstimabatur insuperabilis, Eleazaro Judæ Galilæi nepote, Sicariorum Duce in ea imperante, obsidione includit; nam ibi Eleazarus ultima pertinacia bellum protrahens, omnes, quicunque Romanis obedientiam præstabant, hostiliter vexare audebat. Ad ultimum

Jos. VII.
Bell. c. 30.